

Pécsi Ítéltábla

Mf.I.30.078/2022/6. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Név ügyvéd (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Név1 ügyvéd, cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 46. sorszámmal

Az per tárgya:

kártérítés és sérelemdíj megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Zalaegerszegi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

11.M.70.024/2022/45. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság a balesetbiztosítás alapján teljesített 595.000 forint biztosítási összeg sérelemdíj körében történő elszámolására irányuló ellenkérelem-változtatást elutasítja.

Az elsőfokú bíróság ítéletét – fellebbezett részében – helybenhagyja azzal, hogy a veszélyhelyzet ideje alatt a késedelmi kamatkövetelés az évi 25 (huszonöt) százalékos mértéket nem haladhatja meg.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek tizenöt napon belül 100.000 (egyszázezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, valamint az államnak 322.000 (háromszázhuszonkétezer) forint feljegyzett másodfokú illetéket.

Az alperes az első- és másodfokú eljárási illetéket az esedékesség napjáig a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára köteles megfizetni. Az esedékesség napja a jelen határozat meghozatalát követő hatvanadik nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Zalaegerszegi Törvényszék mint elsőfokú bíróság és a Pécsi Ítéltábla megnevezését, az első- és másodfokú határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adószámát fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperesnél kőműves munkakörben alkalmazott felperes 2020. augusztus 31. napján munkatársaival kisteherautóról nyílászárókat rakodott le, minek során a rakomány a visszakötés elmulasztása miatt a gépkocsi mellett álló dolgozókra – köztük a felperesre – borult. A felperes vágott sebzések mellett az I. számú háti csigolya, a jobb oldali lapockacsont, a homlokcsont, a koponyaalap, az arccsontok, járomcsontok, orrcsontok, mindkét oldali szemgödör csontos falainak törését; agyrázkódást, gerincvelő rázódást, a bal szemgolyó és szemizmok sérülését szenvedte el. 2020. augusztus 31. és 2020. szeptember 11. napja között kórházi kezelés alatt állt, ezt követően az otthonában gyógyult 2021. augusztus 31. napjáig.
- [2] A sérülések következtében bal szemének látását elveszítette, gerincsérülései mozgásbeszűkülést, deformitást eredményeztek, arcán esztétikai károsodás maradt vissza, pszichés beteg lett. A bal szem látáshiánya, a háti-ágyéki gerinc mozgásbeszűkülése és a hangulati élet zavara maradandó, összesen 34% mértékű össz-szervezeti egészségkárosodást jelent, a munkaképesség-csökkenése 43% mértékű. Szem- és gerinckárosodása folytán a szakképzettsége szerinti kőművesmunkára alkalmatlanná vált, csak könnyű fizikai munkát végezhet, emiatt a házkörüli teendőkben is segítségre szorul. Az egyszemes látás a térlátást, a pontos látást, a hosszas megfigyelést igénylő tevékenységekben korlátozza. Életminőségét rendszeresen jelentkező fájdalom, szédülés, a látó szemének fáradékonysága, egy esetleges szembetegség következtében a teljes látásvesztés miatti aggodalom rontja.
- [3] Az alperes csoportos balesetbiztosítást kötött a munkavállalóira, ennek alapján a biztosító a felperesnek a baleset kapcsán csonttörésre 50.000 forint, kórházi napi térítés és műtési térítés címén összesen 570.000 forint, a baleseti rokkantságra pedig 1.800.000 forint biztosítási összeget fizetett ki.
- [4] A felperest egyebek mellett a kórházi kényszervásárlás és a kórházi látogatás költségei miatt is kár érte, 25.000 forint összegben.
- [5] A felperes módosított keresetében (13.M.70.024/2022/16. szám) különböző címeken 356.000 forint kártérítés, ennek 2020. szeptember 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata, 2021. október 1. napjától havi 20.000 forint költségalapú kártérítési járadék, 12.000.000 forint sérelemdíj és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 166.§ (1) bekezdésére, a 9.§ (1) bekezdésére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:43.§ a) pontjára, a 2:52.§-ára alapította.
- [6] Az alperes az ellenkérelmében elsődlegesen a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását; másodlagosan – marasztalása esetére – a felperes vétkes közrehatása arányában a kártérítés alóli mentesítését, az általa kötött biztosítás alapján kifizetett összeggel a kártérítés csökkentését kérte.
- [7] Az elsőfokú bíróság az alperest 636.000 forint kártérítés, ebből 356.000 forint után 2020. szeptember 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, 9.000.000 forint sérelemdíj, valamint 2022. december 1. napjától kezdődően havonta előre minden hónap 15. napjáig havi 5.000 forint kártérítési járadék megfizetésére kötelezte. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte továbbá az alperest a felperesnek 564.000 forint perköltség, az államnak 745.100 forint feljegyzett kereseti illeték, valamint 55.750 forint állam által előlegezett költség megfizetésére.

- [8] Ítéletének indokolásában a munkahelyi baleset körülményeinek részletes vizsgálatát követően megállapította, hogy a baleset a munkáltató terhére eső körülményekre vezethető vissza. A felperes részes magatartásával kapcsolatos alperesi hivatkozásokat megalapozatlannak találva rögzítette, hogy a munkáltató a felperes teljes kárának megtérítésére köteles. Ennek alapján a kórházi kényszervásárlással és a látogatással felmerült 25.000 forint, a kezelésekre, vizsgálatokra utazással felmerült 80.500 forint, az ápolás, gondozás ellenértékeként 30.000 forint, a rezsiköltségben többletként jelentkező 48.000 forint, a háztartási és házkörüli kisegítés ellenértékeként a 2021. augusztus 31. napjáig terjedő időszakra 172.500 forint, valamint 2022. december 1. napjától havi 5.000 forint megfizetésére kötelezte az alperest.
- [9] Rámutatott, hogy a kártérítés a biztosítási összeggel nem volt csökkenthető, ezért az alperes erre irányuló anyagi jogi kifogását alaptalannak találta. Kifejtette, hogy a kártérítésből levonandó összegeket az Mt. 172.§ (1) bekezdése tartalmazza, az Mt. 177.§-a alapján azonban a Ptk. 6:522.§ (3) bekezdése is irányadó a munkaviszonyban, így a kártérítést a máshonnan megtérült kárral csökkenteni kell. Ezzel szemben a felperes helyes hivatkozása szerint a munkáltató nem kárbiztosítást kötött a felperes javára, a biztosító így nem a felperes kárát térítette meg.
- [10] Megállapította, hogy a munkáltató az Mt. 9. § (1) bekezdése és a Ptk. 2:52.§ (1)-(2) bekezdése értelmében a Ptk. 2:43.§ a) pontja szerinti személyiségi jogsértésért sérelemdíj fizetésére is köteles. A sérelemdíj mértékének meghatározása körében a Ptk. 2:52.§ (3) bekezdésére figyelemmel értékelte az elszenvedett sérüléseket, a számos orvosi beavatkozást, műtétet, az elhúzódó gyógytartamot, a 34% mértékű össz-szervezeti egészségkárosodást, mely egyfelől a felperes mindennapi életére (ideértve a házkörüli és a szabadidős tevékenységeket is) lényeges hátrányos kihatással jár, másfelől alkalmatlanná teszi a szakképzettsége szerinti kőművesmunkára, egyéb nehéz- és közepesen nehéz fizikai munkára. Utóbbi hátrányt különös súllyal értékelte, mivel a 46 éves felperesnek iskolai végzettségére is figyelemmel a nyugdíjkorhatár eléréséig még közel 20 évig fizikai munkából kell eltartani magát, melyre jórészt alkalmatlanná vált. Hangsúlyozta a látás részleges elvesztésének korrigálhatatlan, az életminőséget negatívan befolyásoló hatását, a rendszeresen jelentkező fájdalmakat. Számba vette a felperest ért lelki hátrányokat, azoknak a társas érintkezésre gyakorolt visszafogó hatását, a további esetleges látásvesztés súlyos következményei miatti jogos aggodalmat. Értékelte a munkáltató jogsértésének súlyát, mérlegelve, hogy a balesethez a szerencsétlen egybeesések mellett több, a munkáltató terhére eső körülmény vezetett.
- [11] A munkáltató javára vette figyelembe a biztosító által a felperes egészségkárosodására kifizetett 1.800.000 forintot. E tekintetben annak tulajdonított jelentőséget, hogy a felperes ezt az összeget a balesetből eredő rokkantságára kapta, amiért a sérelemdíjat is követeli, és ahhoz a munkáltató által kötött biztosítás nélkül nem jutott volna hozzá. A biztosítási összeget nem összegszerűen számította be a sérelemdíjba, hanem mint a sérelemdíj mértékére kiható egyik körülményt értékelte.
- [12] Mindezek együttes mérlegelésével, hangsúlyozottan az ítélethozatalkori értékviszonyok alapul vételével 9.000.000 forint sérelemdíjat talált az elszenvedett jogsérelem kompenzálására alkalmasnak.
- [13] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen, annak részbeni megváltoztatása, a 356.000 forint kártérítés 25.000 forinttal, a 9.000.000 forint sérelemdíj 4.000.000 forinttal történő leszállítása iránt az alperes fellebbezett.
- [14] Fellebbezésében megsértett jogszabályhelyként a Ptk. 6:522.§ (3) bekezdését jelölte meg. Nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy a biztosító által kórházi napi térítés és műtėti térítés címén megtérített 570.000 forint azért nem vehető figyelembe, mert azt a biztosító nem kártérítés címén, hanem más jogcímen teljesítette. Álláspontja szerint a biztosító nem jogcímekeket jelölt meg, a kórházi napi térítés, műtėti térítés, baleseti

rokkantság nem jogcímek, hanem azoknak a biztosítási eseményeknek a beazonosítása, amelyek bekövetkezése esetén a biztosítási összeg kifizetésre kerül. A kórházi napi térítés álláspontja szerint olyan általános kártérítés, amely fedezi a felperesnek a kórházi ellátás során szükséges ingóságok, valamint a hozzátartozói látogatások kapcsán előterjesztett igényét. E felperesi igényekkel összefüggésben figyelembe kellett volna venni, hogy azokat a biztosító megtérítette.

- [15] A sérelemdíj körében további tények értékelése mellett az elsőfokú ítélet felülmérlegelését kérte. Azzal összefüggésben, hogy az elsőfokú bíróság a felperes életkorára és végzettségére is figyelemmel a munkaképesség-csökkenés mértékét különös súllyal értékelte, rámutatott, hogy kész volt a felperes továbbfoglalkoztatására, ezzel szemben a felperes volt az, aki a munkaviszonyát megszüntette és más cégnél helyezkedett el. Mindez álláspontja szerint arra utal, hogy a munkaképesség-csökkenés a munkavállalás körében nem okoz olyan hátrányt a felperesnek, amit hangsúlyosan kellene figyelembe venni.
- [16] Kifogásolta, hogy bár a sérelemdíj körében az elsőfokú bíróság értékelte a biztosító által a baleseti rokkantságra hivatkozással kifizetett 1.800.000 forintot, semmiféle módon nem vette figyelembe a biztosító szolgáltatásának további részét, összesen 620.000 forintot. Ebből a kártérítésre fordított 25.000 forintot meghaladó további 595.000 forint figyelembevételét és értékelését a sérelemdíj körében kérte. Kifejtette, nincs indok arra, hogy ezzel az összeggel ne csökkenjen a marasztalása, mert ahhoz a felperes az általa kötött biztosítás alapján jutott.
- [17] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Rámutatott, hogy az alperes által hivatkozott biztosítás az összegbiztosítások körébe tartozó balesetbiztosítás, mely a jellegéből következően nem alkalmas a kártérítési kötelezettség kiváltására. Hivatkozott a Pécsi Ítéltábla Mf.I.30.026/2022/5. számú határozatára, melyben a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a balesetbiztosítás összegbiztosítási jellegéből adódóan a biztosított kockázat nem foglalhat magában tisztán vagyoni jellegű hátrányokat. Míg a Debreceni Ítéltábla Mf.50.002/2021/7. számú határozatában arra mutatott rá, hogy az alperes által kötött csoportos baleset- és betegbiztosítás alapján történő kifizetés független az alperes kártérítési felelősségétől, az annak alapján kifizetett összeg a Ptk. 6:485.§-ára tekintettel nem kártérítés, hanem a szerződés alapján járó biztosítási összeg. Rámutatott, hogy a sérelemdíj mértékének meghatározásakor jelentőséget kell tulajdonítani a munkavégzési képesség elvesztése mellett az elveszített életlehetőségeknek, a családi és társadalmi kapcsolatban bekövetkezett akadályozottságának, az egészségkárosodás mindennapokra gyakorolt hatásának is.
- [18] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmére tett észrevételeiben kifejtette, hogy olyan kollektív biztosítást kötött, amely a baleseti elemek mellett vagyonbiztosítási elemeket is tartalmaz, a baleset ténye önmagában nem vezet kifizetéshez. A kórházi napi térítés megnevezésű biztosítási szolgáltatás esetében a „térítés” szóból álláspontja szerint következik, hogy ez a felmerülő kiadás megtérítése szolgált.
- [19] A fellebbezés nem alapos.
- [20] A másodfokú bíróság a felülbírálati jogkörének vizsgálata során észlelte, hogy a balesetbiztosítás alapján teljesített 595.000 forint biztosítási összeg sérelemdíjból történő levonására irányuló fellebbezési kérelem a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 373.§ (1) bekezdése által tilalmazott ellenkérelem-változtatásnak minősül, ezért azt elutasította. Az elsőfokú bíróság által a perfelvételi tárgyaláson jól tagolt szerkezetben, a jogalap, a kártérítésösszege és a sérelemdíj körében tematikusan csoportosítva rögzített perfelvételi nyilatkozatok szerint ugyanis az ellenkérelem a biztosítási szolgáltatást érintően egyértelműen és kizárólag arra irányult, hogy azt a bíróság a számítható kár összegéből vonja le (13.M.70.024/2022/16. számú tárgyalási jegyzőkönyv 8. oldal). A sérelemdíj és a kártérítés pedig a Ptk. 2014. március 15-i hatályba

lépése óta elkülönülő (és konzekvensen elkülönítendő) jogi fogalmak, függetlenül attól, hogy a Ptk. 2:52.§ (2) bekezdésének utaló rendelkezése szerint a személyiségi jogsérelemért való felelősségre a kártérítési felelősség egyes szabályait alkalmazni kell. A bíróságot kötő e jogállításhoz képest eltérő vagy további anyagi jogi kifogásra, a kártérítés helyett/mellett a biztosítási szolgáltatásnak a sérelemdíjból történő levonására az alperes a fellebbezésben a Pp. 373.§ (3)-(5) bekezdésében írt feltételek hiányában már nem hivatkozhat. A másodfokú bíróság a Pp. 370.§ (1) bekezdése szerint felülbírálati jogköreit ennek megfelelően, a joghatályosan előterjesztett fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta.

- [21] A másodfokú bíróság a felülbírálati jogkörök Pp. 369.§ (3) bekezdése szerinti sorrendjében elsőként a fellebbezésnek azokat a hivatkozásait vizsgálta, melyek a felperesnél jelentkező hátrányok értékelésével összefüggésben a megállapított tényállást támadták. A fellebbezés e részében tartalmilag arra irányult, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egészítse ki azokkal a tényekkel, miszerint a felperes munkaviszonya nem a munkaköri alkalmasságának megváltozása miatt, hanem a rendes felmondása folytán szűnt meg, a felperes más munkáltatónál elhelyezkedett.
- [22] Miután azonban a felperes a kereset alapjául szolgáló tények között nem állította, hogy a munkaképesség-csökkenése a munkaviszonyának fenntartását, elhelyezkedését akadályozta vagy korlátozta (13.M.70.024/2022/33. számon munkaszerződést csatolt, a 36. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben foglalt személyes előadása szerint művezető munkakörben dolgozik), ilyen tartalmú tényeket az elsőfokú bíróság sem állapított meg, a tényállás ennek ellenkezőjével történő kiegészítését a másodfokú bíróság nem találta szükségesnek. A munkaképesség-csökkenés hátránykénti mérlegelését a másodfokú bíróság a Pp. 369.§ (3) bekezdés d) pontja szerinti felülbírálati jogkörében a lentebb részletezetteknek megfelelően végezte el.
- [23] A másodfokú bíróság a Pp. 369.§ (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörében a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést nem vont le, a megállapított tényeket másként nem minősítette.
- [24] A kártérítési felelősség terjedelmét a Ptk. 6:522. §-a olyan módon határozza meg, hogy a kártérítési kötelezettség pozitív előjelű összetevői, elemei mellett a kártérítést csökkenteni rendeli a károsultnak a károkozásból származó vagyoni előnyével. Utóbbi körben azonban a jogalkotó széleskörű mérlegelési lehetőséget tartott fenn, megengedve a károkozásból származó vagyoni előny figyelmen kívül hagyását mindazokban az esetekben, ha a levonás az eset körülményeire tekintettel nem indokolt [Ptk. 6:522.§ (3) bekezdése]. Ezeket az általános rendelkezéseket az Mt. 177.§-a folytán a munkáltató kártérítési felelősségére is alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy az Mt. 172.§ (1) bekezdése az egyértelműsítés érdekében a káronszerzés tilalmára speciális rendelkezést is tartalmaz.
- [25] A káronszerzés mikénti megítélése bizonyos esetekben kézenfekvő: a kárbiztosítás alapján a kárra kifizetett biztosítási összegek kártérítésből való levonása értelemszerűen indokolt, különösen mivel ennek hiányában a biztosítónak a Ptk. 6:468.§-a alapján fennálló, a megtérített kár mértékéig érvényesíthető megtérítési igénye a kártérítési felelősség terjedelmének megkettőződéséhez vezetne. Indokolatlan ugyanakkor a levonás, ha a károkozásához kapcsolódó vagyoni előnyt kizárólag a károsult számára nyújtották, jellemzően olyan módon, hogy az közvetlenül az altruizmus valamilyen formájából (adakozásból) ered. Utóbbi esetben a káronszerzés a kártérítési felelősség érvényesülése érdekében válik quasi megengedetté, mert nem lenne méltányos, ha a károkozó (kártérítési felelősséggel tartozó személy) előnyére fordulva ezek a ráfordítások a felelősség terjedelmét csökkentenék.
- [26] Az alperes jelen perbeli káronszerzésre való hivatkozása hordoz magában egyes olyan elemeket, melyek a fenti példákkal rokoníthatóak. Ilyenként a levonás szükségességére utalhatna, hogy a levonás tárgya olyan biztosítási szolgáltatás, melynek a kárért felelős

személytől való függetlensége nem állapítható meg. A munkáltató által a munkavállaló javára kötött balesetbiztosítás alapján a biztosítási szolgáltatás kártérítésből való levonásának kérdését ugyanakkor nem az indokoltság vagy az indokolatlanság mérlegelésével kell elbírálni. Ezt a szempontot ugyanis meg kell, hogy előzze annak vizsgálata, az előny károkozásból származónak minősíthető-e, melyre a másodfokú bíróság álláspontja szerint az adott esetben a válasz nemleges. A balesetbiztosítás jogi jellegét illetően ugyanis az életbiztosításokhoz hasonlóan humán kockázatokat fedező összegbiztosítás, az alperes hivatkozásaival ellentétben pedig a 13.M.70.024/2022/40. számú biztosítói tájékoztatás alapján nem kétséges, hogy a perbeli esetben balesetbiztosításról van szó. A baleset mint biztosítási esemény a káreseménnyel azonos természetű ugyan (minek folytán a kárbiztosítási rendelkezéseket meghatározott kivételekkel megfelelően alkalmazni kell a balesetbiztosításokra is), a kár bekövetkezése azonban a biztosító szolgáltatási kötelezettségének nem feltétele. A kórházi napi térítés, műtési térítés címén kifizetett összegek nem károkozásból, hanem a balesetből mint a testi épség, egészség kórházi kezelést, műtétet igénylő megsértéséből, nem vagyoni hátrányból erednek. A káronszerzés törvényi feltételének, a károkozásból származásnak a hiányában pedig helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a vagyoni károk elszámolása körében a Ptk. 6:522.§ (3) bekezdését nem alkalmazta.

- [27] Végezetül a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben hozott döntésének az alperes által hivatkozott okból történő, a Pp. 369.§ (3) bekezdés d) pontja szerint felülmérlegelésére sem.
- [28] Mindamellet, hogy a felperesnek sikerült a megváltozott munkaképességének megfelelő munkaköri feladatokkal járó állásban elhelyezkednie, a munkavégzés során az egészségi állapotából fakadó hátrányokhoz való folyamatos alkalmazkodási kényszernek van kitéve, egészségkárosodása pedig a munkaerőpiaci pozícióját is kedvezőtlenül befolyásolja azáltal, hogy a jelenlegi munkaviszonyának esetleges megszűnése esetén ismét olyan munkáltatót kell találnia, amely az egészségi állapotára figyelemmel is tud részére munkát biztosítani.
- [29] Fontos annak szem előtt tartása is, hogy a kimutatott egészségkárosodási mérték a személyiséget ért sérelem meghatározásának csupán egyik támpontja lehet. A számszerűsített mutató mögött rejlő károsodásból eredő hátrány az egyéni jellemzők, sajátosságok mellett még a munkavégző képességet tekintve is igen különböző súllyal jelentkezhet, másrészt maga a munkavégzés a személyiség kibontakoztatásának kétségkívül jelentős, de korántsem kizárólagos területe. A testi és lelki egészséget érintő körülmények az egyén életének, személyiségének más vetületeit a munkaképességtől függetlenül is szignifikánsan érinthetik, ami a politraumatizációt szenvedett, fél szemére megvakult felperes esetében olyan hangsúlyosan jelenik meg, hogy a felróható mulasztás folytán előállt jelentős személyiségi jogsérelem másnemű, vagyoni előnnyel történő ellensúlyozására a 2022. évi ár- és értékviszonyokra figyelemmel a 9.000.000 forint sérelemdíj a másodfokú bíróság megítélése szerint is indokolt és szükséges.
- [30] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fentiekre figyelemmel fellebbezett részében a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta, azt kizárólag az időközben bekövetkezett jogszabályváltozások okán annyiban pontosította, hogy a 2022. november 10. napján megjelent 454/2022. (XI. 9.) számú Korm.rendelet szerint a késedelmi kamatkövetelés a veszélyhelyzet ideje alatt az évi huszonöt százalékos mértéket nem haladhatja meg, mely pontosítás a jegybanki alapkamat jelenlegi mértékére figyelemmel nem gyakorlati jelentőségű.
- [31] Miután az alperes fellebbezése eredménytelen volt, a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét ő köteles megtéríteni a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján. A felperesi jogi képviselő ügyvédi munkadíját a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi

költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdése alapján, a felszámítottakkal egyezően állapította meg. Köteles továbbá megfizetni az államnak a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a feljegyzett fellebbezési illetéket.

- [32] A polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján tájékoztatta továbbá a másodfokú bíróság az alperest az első- és másodfokú eljárási illeték megfizetésének megváltozott szabályairól.
- [33] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezést a Pp. 371.§ (1) bekezdés a)-c) pontjaiban megjelölt okok hiányában tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2023. március 30.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó bíró, Dr. Rendeki Ágnes s.k. bíró